

Zdroje obrazových materiálů

Archiv redaktorů

<https://www.cineman.ch/en/movie/2017/Coco/> (obrázek recenze)

<https://www.shutterstock.com> (obrázek Halloween)

Na vydání tohoto čísla Majáku se podíleli

Petr Bezpalec, Martin Binder, Matyáš Černý, Karolína Fryčová, Sofie Hochmanová, Jan Macek, Vojtěch Růcker, Jonáš Říha.

Vaše reakce, náměty a připomínky si rádi přečteme. Využijte „poštovní schránku“ Majáku ve vestibulu školy, případně napište na noemajak@gmail.com.

Bez písemného svolení vydavatele je zakázáno jakékoli užití částí nebo celku díla, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem, mechanickým nebo elektronickým, v českém nebo jiném jazyce.

MAJÁK

Dušičky kolem světa

Modlitba nad hroby

Recenze – Coco

Día de los Muertos

Editorial

Vážení čtenáři! Jak jste si jistě všimli, v posledních týdnech proběhly v České republice, ale i jinde ve světě různé svátky zesnulých. Ať už se jednalo o tradiční české Dušičky, nebo svátky v jiných zemích, vždy se oslava těchto svátků pojila s místními tradicemi a obyčejí. Právě podstatu a průběh těchto svátků jsme se vám, vážení čtenáři, rozhodli přiblížit v prvním vydání Majáku tohoto školního roku. Toto číslo se bude zaměřovat právě na tematiku svátků zesnulých. V časopise najdete jak srovnání tuzemských a zahraničních oslav těchto svátků, tak tradiční rubriky, jako jsou novinky ze školy, recenze a komentáře. V tomto vydání naleznete srovnání třech svátků, které nás nejvíce zaujaly: Halloween plný masek, kostýmů a dýní, bujně a veselě oslavy Dnu mrtvých v Mexiku a také naše tradiční české Dušičky. Halloween a Dušičky asi známe všichni. Co ale třeba Den mrtvých v Mexiku? Ti, co zhlédli oceňovaný film Coco, jistě vědí... Těm z vás, kteří o tomto svátku dosud nevěděli, rádi rozšíříme obzory. Přejeme vám příjemné a inspirativní čtení!

Jonáš Říha, 9. A

Historie Svátku zesnulých v Čechách

Oslava Svátku zesnulých se odvíjí od keltské tradice oslav Samhain, jež provázely keltský konec roku. Tyto oslavy se konaly v noci mezi 31. říjnem a 1. listopadem. Již Keltové věřili, že se tuto noc stírá hranice mezi světem mrtvých a živých. Zvyk zapalování svíček pochází taktéž od Keltů, ale používali ho i staří Slované. Domnívali se, že oheň očišťuje, chrání před zlými duchy a ukazuje mrtvým cestu do říše živých.

Dušičky, jak je známe dnes, zavedl v 10. století opat Odila, jemuž se postupně podařilo svátek rozšířit téměř do celé Evropy.

Dnes je v zemích s křesťanskou tradicí zvykem zapalovat na hrobech svíčky a pokládat na ně čerstvé květiny. To symbolizuje víru ve věčný život.

Sofie Hochmanová, 7.A

Dušičky kolem světa

Svátek Všech svatých a také Dušičky se slaví v různých koutech světa úplně jinak. Na následujících řádcích se seznámíte s dvěma státy, ve kterých se tyto svátky slaví naprosto odlišně od naší země.

Mexiko – Den mrtvých

V Mexiku se konají oslavy na počest všech mrtvých. V některých městech oslavy začínají již 31. října. Mexičané věří, že se na noc mezi 1. a 2. listopadem propojí svět mrtvých a náš a jejich předci si oslavy užívají společně s nimi. V mexických ulicích je ten den velmi rušno, všude hraje hudba a každý vzpomíná na ty, co mezi námi už nejsou. Zajímavostí je, že se mexické ženy převlékají do kostýmů kostry a vysmívají se tak smrti.

USA – Halloween

Halloween je anglosaský lidový svátek, který se slaví 31. října. Lidé dávají za okno nebo před dveře vydlabané dýně, často se zapálenými svíčkami, aby mrtví našli snadno cestu domů. Děti se převlékají do různých kostýmů, klepou na dveře a říkají „Trick or treat!“ („Koledu nebo vám něco provedu!“). Většinou pak dostanou nějakou sladkost. Svátek původně pochází

z Irska. Vyvinul se ze svátku Všech svatých.

Přesto, že se tyto svátky slaví v různých částech světa odlišně, hlavní myšlenka je stejná – všichni vzpomínají na příbuzné, známé, své předky.

Vloni v létě mě překvapil hřbitov v jedné malé slovinské vesničce, který byl stejně nádherně upravený jako u nás na Dušičky. Je hezké, že si tam lidé dokáží vzpomenout na své blízké ne jenom jednou v roce.

Petr Bezpalec, 6. A

Modlitba nad hroby

Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. (Apoštol Pavel v prvním dopise tesalonickým křesťanům)

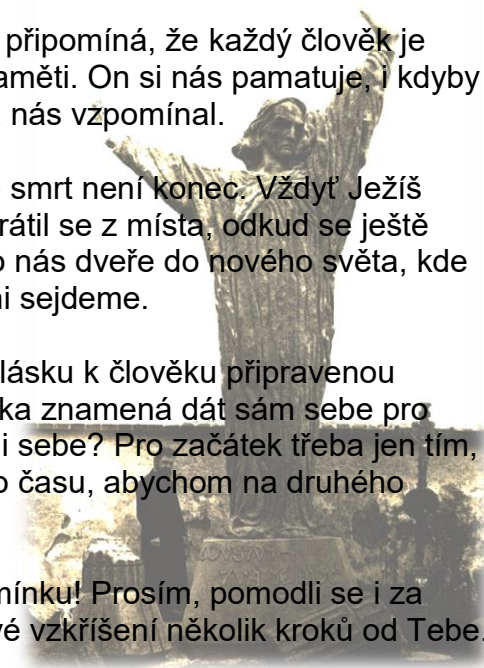
Nadpis článku je také názvem sochy od Františka Bílka na fotce. Anděl se tiše modlí za zemřelé na chýnovském hřbitově. Vzpíná ruce k nebi. Hledí někam do dálky. Svou vysokou postavou symbolicky spojuje svět mrtvých s nebem, světem živých.

Truchlícím návštěvníkům připomíná, že každý člověk je navěky podržen v Boží paměti. On si nás pamatuje, i kdyby už nebyl nikdo, kdo by na nás vzpomínal.

Připomíná také naději, že smrt není konec. Vždyť Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Vrátil se z místa, odkud se ještě nikdo nevrátil. Otevřel pro nás dveře do nového světa, kde se jednou, věříme, všichni sejdeme.

Nakonec připomíná Boží lásku k člověku připravenou obětovat sama sebe. Láska znamená dát sám sebe pro druhého. Umíme dát sami sebe? Pro začátek třeba jen tím, že darujeme trochu svého času, abychom na druhého zavzpomínali?

„Díky, anděli, za tu připomínku! Prosím, pomodli se i za mého tatínka. Čeká na své vzkříšení několik kroků od Tebe.“

Jan Macek

Recenze na film Coco

Americký animovaný film Coco z dílen Disney PIXAR zaznamenává život malého Miguela, který žije v mexické rodině. V jejich rodině platí zákaz muziky. Podivné, že? Miguel se ale tajně učí na kytaru a jeho vzorem je údajně nejvýznamnější zpěvák a kytarista v Mexiku, o němž si myslí, že je jeho příbuzný. Miguelův život se ale jednoho dne drasticky změní. Tím dnem je právě Svátek zesnulých, v Mexiku známý jako Día de Muertos, neboli den, kdy se brány světa mrtvých otevírají a duše zemřelých navštěvují své bližní. Miguel se toho dne náhodou dostane do světa zemřelých, kde potká zesnulé členy své rodiny, s nimiž zažije strhující dobrodružství plné napínavých chvil, protože se musí rychle dostat zpět, jinak už zůstane ve světě mrtvých. Ve světě mrtvých se ale ukáže, že s Miguelovým idolem je to úplně jinak a že dostat se zpět do světa živých nebude tak jednoduché. Na Česko-Slovenské filmové databázi je film ohodnocen osmdesáti sedmi procenty a tentýž web jej zařadil na pozici 107. nejlepšího filmu. Mě osobně film zaujal dokonalou fantasy animací a nápaditým scénářem. Více už prozrazovat nebudu, snad už jen to, že na film se stojí za to podívat. Za mě 10/10.

Jonáš Říha 9. A

Letem světem NOE

- ✓ Koncem října hostila naše škola polské žáky z křesťanské školy TOMMY ve městě Tomaszów Mazowiecki. Výprava si prohlédla naše město Pardubice, žáci i jejich učitelé byli na výletě v Praze a zúčastnili se i našeho celoškolského projektu 100 LET REPUBLIKY.
- ✓ Ve čtvrtek 25. října 2018 oslavila naše škola výročí 100 let republiky. Navštívili nás T. G. Masaryk, Jan Kašpar i Miroslav Tyrš. Učili jsme se tančit swing, psát krasopisem, ochutnali jsme dobroty v prvorepublikové kavárně a vyfotili se ve fotokoutku.

Čeká nás

- Zimní škola v přírodě se uskuteční v termínu 7.-11. ledna 2019. Na Jurášku pojedou žáci z první až šesté třídy naší školy.
- Vánoční prázdniny si užijeme od 22. prosince 2018 až do středy 2. ledna 2019.
- Designový ples se uskuteční 26. ledna 2019 v Domě techniky. Naše škola je partnerem tohoto plesu, všichni čtenáři a příznivci školy jsou srdečně zváni. Vstupenky můžete zakoupit v kanceláři školy.

Matyáš Černý, 4. A

Anketa: Památka zesnulých

Rozhodli jsme se vytvořit anketu mezi žáky na téma oslavy Památky zesnulých. Zeptali jsme se celkem čtyřiceti osmi žáků, jakým způsobem tento svátek slaví. Jejich odpovědi jsme pro vás zanesli do grafu. Odpovídali žáci 2. stupně naší školy.

Jak slavíte Památku zesnulých?

Vojtěch Rücker, 9. A

Oslava Halloweenu

Martin Binder, 4. A

Mýma očima

Stejně jako celé číslo je i tento komentář zaměřen na oslavu svátků zesnulých. Chtěl bych porovnat dvě ze tří hlavních oslav, o nichž koneckonců mluvíme již na začátku tohoto čísla časopisu.

U nás oslava Dušiček probíhá tradičně. Zpravidla jdeme někdy kolem večera zapálit svíčku na hřbitov a vrátíme se domů. Nedávno, po zhlédnutí filmu *Coco* (recenzi najdete v tomto čísle), se mi otevřely úplně nové obzory. Nevěděl jsem, že v jiných zemích je právě tento svátek tak významným, že jen přípravy na něj trvají několik dní, natož pak jeho oslavy. Mexická interpretace tohoto svátku mne také nadchla, protože je nejen pozitivní, ale je to také příležitost k setkávání lidí v přátelském duchu. Co se týče naší oslavy, máme tendenci uzavírat se spíše do sebe a trávit tento čas v rodinném kruhu. Z tohoto důvodu je mi sympatičtější právě mexický způsob oslavy. To naše uzavírání se do vlastního nitra ve mně vzbuzuje pocit otažitosti, chladu a beznaděje. Proto bych byl raději, aby se u nás Dušičky slavily tak, abychom si svátek mohli užít v pozitivním duchu v kruhu rodiny a přátel, ale zároveň zachovali úctu k zesnulým...

Jonáš Říha, 9. A

Día de los Muertos

Día de los Muertos, neboli Den mrtvých, je svátek, při kterém se uctívají mrtví. U nás ho nazýváme Dušičky, v Americe a některých dalších státech Halloween a jinde třeba jinak. I když oslavy probíhají všude trochu odlišně, všechny jsou založené na stejném principu. Já měla to štěstí a navštívila jsem Španělsko jediný týden před tímto svátkem. Zajímá vás, jak oslavy probíhají v zemi Corridy? Pak čtěte dále...

Někdy kolem desáté hodiny jsem se svou někdejší školou odletěla z Prahy do Španělska. Kolem poledne jsme přiletěli do Bilbao. Do Kantábrie jsme přijeli až někdy okolo třetí hodiny. Kantábrie je oblast na severu Španělska. Celý týden jsme měli krásný program. Dva dny před odletem zpátky jsme jeli do Santanderu, tedy hlavního města Kantábrie. Už se tam začalo vše připravovat na Den mrtvých. Lidé si začali kupovat kostýmy, vše barevně zdobit. Šli jsme se podívat i k hřbitovu. Byl krásně barevně nasvícený a nazdobený. Večer tam začínaly průvody. Všichni už na sobě mají namalované masky kostlivců. Není to nic strašidelného, ale spíše něco moc hezkého. Vše svítí barvami, krása. V průvodu všichni nesou zapálenou svíčku. Celý průvod provází početná kapela hrající veselé španělské a mexické písně. Atmosféra mě strhává a já si broukám vesele laděné popěvky spolu s kapelou. To však byl jen začátek. Něco ještě úžasnějšího vypuklo 1. a 2. listopadu. To už jsme ale bohužel byli doma...

I před vyvrcholením *Día de los Muertos* to byl krásný zážitek. Moji kamarádi ze Španělska mi posílali i videa. Opravdu to bylo krásné. Pokud budete mít možnost, určitě doporučuji každému navštívit Španělsko v tomto období. Byl to pro mě zážitek na celý život.

Karolína Fryčová, 8. A